

UWAGA!!!

wypalanie słomy i pozostałości roślinnych

W związku z trwającym żniwami APELUJEMY o nie wypalanie traw i pozostałości roślinnych!

Na terenach rolniczych powszechnością stało się wypalanie łąk, pastwisk i ściernisk. Prowadzenie czynności wypalania pozostałości roślinnych na obszarach, gdzie jest to zabronione, a także w sposób źle zorganizowany i bez należytego zabezpieczenia najczęściej prowadzi do rozprzestrzenienia się ognia poza teren zamierzonego wypalania, powodując pożary lasów, zabudowań, naziemnych urządzeń technicznych, a także niejednokrotnie zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego na drogach przebiegających przez tereny objęte wypalaniem.

Zgodnie z art. 124 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 ze zm.) **zabrania się wypalania łąk, pastwisk, nieużytków, rowów, pasów przydrożnych, szlaków kolejowych oraz trzcinowisk i szuwarów.**

Wypalania pozostałości roślinnych zabrania również art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r., Nr 45, poz. 435 ze zm.)

Obowiązujące przepisy w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów stanowią, że wypalanie słomy i pozostałości roślinnych na polach jest dopuszczalne, ale tylko w przypadku, gdy spełnionych zostanie szereg warunków, które niestety nie zawsze są respektowane. Spalanie musi odbywać się z zachowaniem warunku odległościowego, który wynosi 100 m od miejsca wypalania do:

- zabudowań gospodarczych czy mieszkalnych,
- lasów,
- zboża na pniu
- oraz miejsc ustawienia stert lub stogów,

Ponadto każdorazowo musi być zapewniony stały nadzór miejsca wypalania. Nie dopuszczalne jest wypalanie w bezpośrednim sąsiedztwie dróg publicznych. Ulatniające się kłęby dymu ograniczają widoczność i stwarzają zagrożenie dla poruszających się pojazdów.

Jednocześnie przypominamy, że wszyscy rolnicy, którzy starają się o dopłaty bezpośrednie do gruntów rolnych, muszą przestrzegać zasad „dobrej kultury rolnej”. Wśród tych zasad jest m.in. zakaz wypalania, łąk, pastwisk oraz ściernisk.

W związku z powyższym zabiegi te mogą skutkować odebraniem dopłat bezpośrednich za nie utrzymanie gruntów w dobrej kulturze rolnej!

Zgodnie z art. 131 ustawy o ochronie przyrody **za wypalanie łąk, pastwisk, nieużytków, rowów, pasów przydrożnych, szlaków kolejowych, trzcinowisk lub szuwar grozi kara aresztu lub grzywny.**

Ponadto za wypalenie wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych grożą surowe sankcje:

- Art. 82 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971r. Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971r. Nr 12, poz.114 ze zm.), za wykroczenia tego typu przewiduje **karę aresztu, nagany lub grzywny, której wysokość w myśl art. 24, § 1 może wynosić od 20 do 5.000 zł.**
- Art.163. § 1 ustawy z dnia z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997r. Nr 88 poz. 553 ze zm.) stanowi: Kto spowoduje zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać pożaru, podlega **karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.**